

„Ezen a napon — így szól a határozat — melyet mindig nemzeti ünnepnek tekintettek, képviselőházi ülést nem tartottak és *becsületes magyar ember ezen a napon nem foglalkozhatik mással, mint az ünnepi emlékekkel*, legföljebb csak összehasonlításokat tehet az *akkori emelkedettség és a mostani mély süllyedés között*. Bármennyire érdeklünkben állana a mai nap is szemükbe vágni erkölcsi romlottságukat, de *a mai napon politikai harc megszenteltségének volt a március 15-ikének*. Éppen azért az intéző-bizottság, midőn rámutat arra a sivár lelketlenségre, hogy minden körülményt kihasználnak saját pártérdekeiknek javára, rámutat arra, hogy utolsó eszközül a nemzet kegyeletes emlékeit fertőzik meg, hogy maguknak nyugodt pillanatokat szerezzenek. A mai nap az ünnep napja és nem arra való, hogy csirkefogókkal küzdjünk, ezért az intéző-bizottság javaslata: vonuljunk mindnyájan az ünnep-
lők közé a Vigadóba”.

Az értekezlet egyhangulag elfogadta az intézőbizottság javaslatát, mire Zichy Aladár gróf elnök az értekezletet bezárta, a jelenvolt képviselők pedig elhatározták, hogy megjelennék az egyetemi ifjúságnak a Vigadóban tartott márciusi ünnepen és a néppárt körhelyiségéből testületileg vonultak oda, Justh Gyula vezetésével. A körhelyiség előtt nagy tömeg várta a képviselőket és megéljenezte őket. A csapat a Petőfi-szobor előtt egyre szaporodott, a csoportosan ünneplő közönségből is több százan hozzá csatlakoztak, úgy, hogy mintegy ezer főre növekedve vonult a tömeg a Mária Valéria-utcán végig a Vigadóba. Közben Justh Gyulát, az általános szavazati jogot, az ellenzéki pártokat éltették és a Kossuth-nótát énekeltek. Semmiféle incidens nem történt.

(A Ház ülése.)

Egyenegyed tizenkettőkor nyitotta meg a Ház ülést Tisza István gróf. A munkapárt, amely nem volt elkészülve az ellenzék távolmaradására, csaknem teljes számban gyűlt össze a mai ülésre. Az elnök előterjesztette jelentéseit: bemutatta a főrendiház elnökének átiratát, amely felsorolja a főrendiházban legutóbb elfogadott törvényjavaslatokat. Mindezeket a javaslatokat most már a király elé terjesztik szentesítés céljából.

Pekár Gyula bemutatta a könyvtári bizottság jelentését a képviselőház könyvtárának múlt évi gyarapodásáról s használatáról.

— A miniszterelnök urnak van előterjesztési valója, — szól az elnök.

Lukács László miniszterelnök: Van szerencsém egy legmagasabb királyi kéziratot átnyújtani. Kérem a képviselőházat, méltóztassék fölolvastatni.

Az elnök átvette a királyi kéziratot, olóval fölbontotta és átadta Vermes Zoltán jegyzőnek, aki nyomban fölolvasta.

A kéziratban, mely Bécsben kelt március 15-én, a király az országgyűlés második ülését berekesztettnek nyilvánítja és az ülésnapot május 5-ére egybehívja.

(Tüntetés a király mellett.)

E pillanatban váratlan jelenet következett. Kubinyi Géza, aki a miniszterelnök háta mögött ült, hirtelen fölugrott és fölkiáltott:

— Éljen a király!

A miniszterelnök hátra tekintett és látta, hogy az egész munkapárt föláll és visszhangozza Kubinyi kiáltását:

— Éljen a király!

A miniszterelnök is fölállott helyéről, sőt fölemelkedett székeből a képviselőház elnöke is. Az éljenzés ezalatt egyre zúgott, majd sokan tapsolni is kezdtek.

— A legfelsőbb királyi kézirat, szól most az elnök, — hódolatteljes tisztelettel tudomásul vétetik és kihirdetés véget a főrendiházhoz átküldetik.

(Az új ülészak.)

Majd így folytatta az elnök:

— Az országgyűlés második ülészakára belevén rekesztve, a jelen ülészakára vonatkozó szokásos elnöki jelentésemet beterjesztem és kérem annak kinyomtatását. Most már hátra van, hogy javaslatot tegyek a legközelebbi ülés idejére nézve. A házszabályok 63-ik szakasza rendel, hogy az új ülészak első három ülésének egyikén az alelnökök, jegyzők a háznap megválasztandó. Indítványozom, hogy az új ülészak legelső ülésén, amely május 5-én reggel tíz órakor lesz, válasszuk meg az alelnököket, a jegyzőket és a háznapot.

A Ház így értelemben határozott, majd fölhatalmazást adott az elnöknek, hogy az időközben ne talán megüresedő kerületekben a választás iránt intézkedjék.

— Hátra van még a mai ülés jegyzőkönyvének hitelesítése, — szól az elnök. — A míg a jegyzőkönyv elkészül, addig az ülést felfüggesztem.

— Éljen az elnök! — kiáltotta ismét Kubinyi Géza és az elnök az egész Ház éljenzése s tapsa között ment ki a tereméből.

11 óra 35 perckor már készen volt a jegyzőkönyv, melyet a Ház változatlanul hitelesített.

— Ezzel az ülészak teendőit bevégezvén, — szól az elnök, a tisztelt Ház tagjainak tiszta szívből kívánok kellemes pihenést és boldog ünnepeket.

Ezzel az ülést bezárta az elnök s a képviselők újra hosszasan megtapsolták.

KORZÓ-MOZI.

Igazgató: Vas Sándor.

Telefon 11—85.

Telefon 11—85.

Vasárnap

Tolsztoj Leo gróf

világhírű regénye nyomán feldolgozva

Feltámadás.

Dráma 3 felvonásban.

Susanne Grandeis a főszerepb.

A csipkeverő.

Életkép 2 felvonásban.

A tánc cipő.

Vigjáték.

Valamint a két órás új műsor.

Előadások hétköznapokon 5., 7 és 9 órakor.

Vasárnap d. u. 2 órától éjjel 11 óráig.

Helyárak: 1 K, 80, 60 és 30 fill.

Gépész,

tanult géplakatos, kítűnő bizonyítványokkal április 1-ére állást keres. A gazdasági gépek minden ágában teljesen jártas és szakképzett. Állást elfogad uradalomban, malomban, fűrdőben és hasonló iparvállalatoknál. — Cim a kiadóban.

A szegedi bor a hazai és a külföldi forgalomban.

— Előadás a szegedi borértékesítő részvénytársaságról. —

(Saját tudósítónktól.) Szegeden most a termelők és vendéglősök a Homoki Szőlősgazdák Országos Egyesülete kezdeményezésére egy borközraktárszerű borértékesítő részvénytársaságot alakítanak, mely hivatva lesz a szegedi helyi fogyasztás ellátása után a szegedi boroknak állandó piacot teremteni. A szegedi szállodások, kávéosok, vendéglősök és korcsmárosok ipartársulatának elnöke, Juránovits Ferenc tegnapelőtt délutánra hívta össze a vendéglősök és korcsmárosokat értekezletre, melyen a Homoki Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgatója, Gerle Imre dr. tartalmas szakelőadásban ismertette az alakítandó társaság szervezetét és működési módját.

A népies értekezletet Juránovits Ferenc elnök délután fél ötkor nyitotta meg s föl-hívta az előadót előadásának megtartására.

Gerle Imre dr. előadásának első részében a magyar borkereskedelem szervezetlenségét és hanyatlását vázolta. Az új bortörvény óta ez állapotok még rosszabbodtak. Az osztrák bortörvény kedvez az osztrák borkereskedelemnek, a magyar törvény a magyar borkereskedelemnek nem. Ezért azután a magyar bornagykereskedők egyrésze beszüntette üzemét, másik része Ausztriában helyezte át. Így a mai napon a magyar bortermelést Ausztriából dirigálják, ami úgy a fogyasztó, mint a termelő károsodásával jár.

Ez állítását az előadó kézenfekvő példákkal világította meg és döntő érvekkel igazolta, hogy a magyar bortermelés és borkereskedelem válságát csak úgy lehet megszüntetni, ha a termelők és fogyasztók borközpontokba tömörülnek és borközpontokat állítanak föl. Ennek igazságát belátta maga a kormány is s ezért államköltségen tíz borközpontat fölállítását határozta el. Azonban a homoki bortermelés a kormány mostoha gyermeke lévén, a tíz borközpont közül kilencet hegyvidéken állítanak föl, csak egyet a homokon s azt sem Szegeden, ahol a legnagyobb homoki borvidék van, hanem Kecskeméten. Így a szegedi termelők és vendéglősök, ha érdekeiket meg akarják védeni, maguknak kell társaságba tömörülni, borközpontot fölállítani, borértékesítő társaságot szervezni.

A magyarországi homoki szőlőkultúra két vezére, Szapáry István gróf és Gerliczy Ferenc báró, a H. Sz. O. E. elnökei vállalkoztak e fontos közfeladatra s jelentős nagy anyagi áldozattal lefektették az új társaság alapjait. Segítségükre jött a földművelésügyi kormány is, mely kárpótlásként, hogy Szegeden borközpontot nem állított föl, nagyobb érdekeltséget vállalt ez új társaságnál s annak működését minden vonalon támogatja.

Az alakítandó borértékesítő részvénytársaság célja a Szeged és szegedvidéki boroknak állandó külföldi piacot teremteni s azt jó és rossz termés esetén egyaránt előnyösen elhelyezni. Célja a termelőt közvetlen összeköttetésbe hozni a fogyasztóval s a borok aránytalan árhullámzását csökkenteni. Célja végül a szegedi bort a piacokon közismertté tenni s egy egységes szegedi bortípust teremteni. Ez idő szerint annak ellenére, hogy Szegeden sok és kítűnő bor terem, a nagy piacokon a szegedi bort nem ismerik s az mint horgosi, szabadkai, vagy mint névtelen homoki bor kerül forgalomba.

A részvénytársaság 1000 darab 300 koronás részvényt bocsát ki összesen 300.000 korona értékben. Ebből 150.000 koronát a pinceépítésre és felszerelésre fordítanak, 150.000 korona tartalékalapként szerepel. Lesz ezen kívül a társaságnak 600.000 korona borbevásárlási alapja, melyet a nagytermelők és a nagykereskedők biztosítottak.